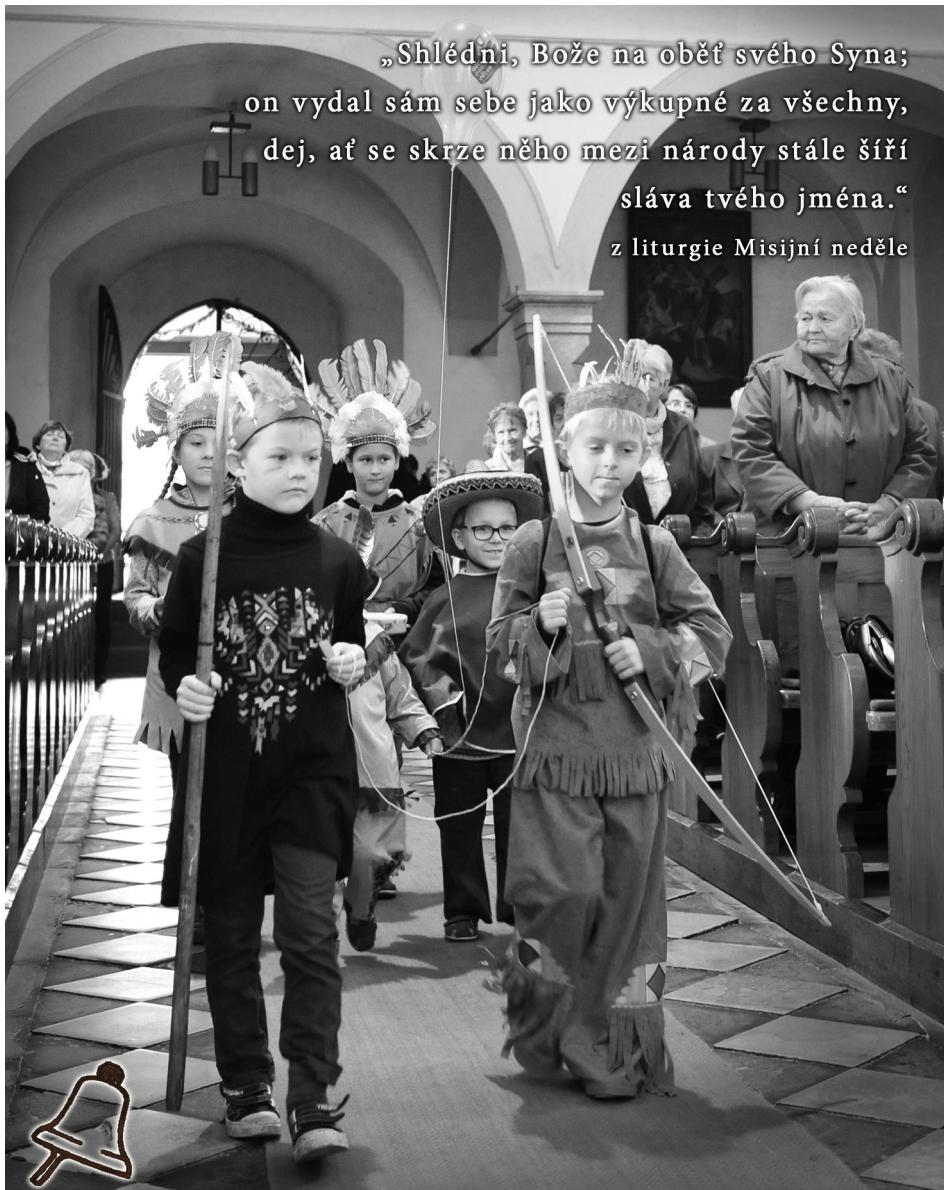

„Shlédni, Bože na oběť svého Syna;
on vydal sám sebe jako výkupné za všechny,
dej, ať se skrze něho mezi národy stále šíří
sláva tvého jména.“

z liturgie Misijní neděle

ZVON

FARNÍ ZPRAVODAJ

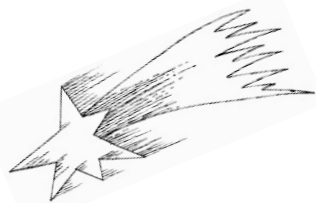
ročník 2019, prosinec

číslo 2

Odry | Mankovice | Veselí u Oder | Tošovice | Pohoř

Vše má svůj čas

Byl mimořádně teplý podzim. Kalendář ukazuje úterý 22. října a já se vydávám autem k Pradědu na malý, rekondiční výlet. Při průjezdu městem Bruntál ovšem překvapením tak tak, že udržím vozidlo v jízdním pruhu. Údržba totiž právě věší na lampy **vánoční hvězdy**.

„Zvláštní“, pomyslel jsem si, „nejspíš se chce mé rodné okresní město dostat do zpráv, že je první.“ Následující neděli se ale dozvídám od mé sestry, kterou zaměstnává obchodní řetězec Lidl, že volno 28. října jejich zaměstnavatel využije k pořádání **vánočního večírku**. Kdo by to nepochopil argument, že do Vánoc už na to až nebude čas?

Jenže pár dní na to se z rádia začala linout hesla v duchu toho, že **Vánoce jsou nadohled**, dělejme něco. Vrcholem byl hlas mladé ženy z reklamy, ztěžující si na to, že je zcela zoufalá. Proč? Protože Vánoce tu budou co nevidět a ona ještě nemá nakoupené dárky!

Stala se, z mého pohledu, jedna podivuhodná věc, které jsme si možná ani nepovšimli. Z Vánoc jako svátku se stal spíše fenomén. Co tím myslím? Znamená to, že více než slavením, **se Vánoce staly souborem úkolů a povinností**. Toho, co je třeba zajistit a obstarat. A čím více se posouvají hranice tohoto fenoménu časově vpřed, tím více se bude zajišťovat a tím déle obstarávat.

Starozákonní kniha Kazatel velmi moudře říká, že *všechno má určenou chvíli a veškeré dění pod nebem svůj čas.* (Kaz 3,1) Není nad to, vracet se k této jednoduché pravdě. Bible nám tím jednoduše říká, že člověk se musí učit **přijímat dobra také jako dar** a ne jen jako ryzí produkt své činnosti. Proto vkládáme před Vánoce Advent. Má se pro nás stát dobou, kdy své **ruce spíše vyprazdňujeme, než bychom je plnily**. To je přece podmínka k přijetí každého daru a Vánoce přesně takovými svátky jsou.

Vždy jen a jen na nás bude záležet, jak dokážeme Vánoce vnímat. Jak je pochopíme a uchopíme. Zda to bude v rytmu předvánočních, vánočních a povánočních akcí a nabídek, nebo v duchu vnitřní radosti z toho, že nás Vánoce zase mimořádným způsobem spojují s Dárcem života. Čím jsme blíže jemu, tím blíže jsme také s našimi drahými, tedy rodinou, ve které se vše důležité prožívá společně. Jednou provždy nás totiž **všechny spojil jeden jediný Dar** a je třeba se naučit ho jako dar také vnímat.

otec Petr Kuník

Pouť do Říma k 30. výročí svatořečení Anežky České

Ve dnech 11. - 13. listopadu se uskutečnila národní děkovná pouť do Říma. Jsme rádi, že jsme se mohli této pouti účastnit. Z České republiky nás bylo na 4000 poutníků, kteří děkovali za svatořečení Anežky České a za 30 let svobody.

V pondělí byla slavnostně zahájena národní pouť v bazilice Santa Maria Maggiore.

V úterý 12.11.2019, v den 30. výročí kanonizace sv. Anežky, jsme slavili mši svatou v bazilice sv. Petra ve Vatikánu. Po bohoslužbě následovala modlitba za vlast u oltáře sv. Václava a zpěv naší národní hymny, a také slovenské hymny. To byl jeden ze silných zážitků, které jsme během pouti zažili. Večer jsme se pak mohli zaposlouchat do hudebního díla „České nebe“ na oslavu našich národních patronů.

Středu dopoledne jsme prožili na Svatopetrském náměstí při generální audienci u papeže Františka.

Když jsme ráno vyjížděli autobusem na audienci, představovala jsem si, že budeme tak uprostřed náměstí, a to budeme ještě rádi, když dobře uvidíme na velkoplošné obrazovky. Ale organizátoři a Pán Bůh to měli připravené jinak. Pro Českou republiku byl vyhrazen prostor v přední části náměstí. Ani se mi nesnilo, že by-

chom mohli být tak blízko místu, kde bude sedět svatý otec, a že vše pěkně zblízka uvidíme. Naši biskupové pak měli tu čest sedět vedle papeže Františka přímo před bazilikou.

V promluvě papež František vybil rodiny, aby ve svých domovech byly malými církvemi. Během audience chvílemi přšelo, ale jakmile měl vyjít svatý otec k lidem, svítilo sluníčko. Po skončení audience svatý otec šel k našim představitelům vlády, schole a dalším lidem, kteří byli přizváni do nejpřednějších míst. Byli tam lidé i z jiných zemí a trvalo téměř hodinu, než se svatý otec se všemi pozdravil. Z náměstí zatím lidé pomalíčku odcházeli. Také z našeho sektoru téměř všichni odešli, a tak se nám podařilo dostat se až k mantinelům. Chtěla jsem se nechat vyfotit se svatým otcem, který bude v dálce alespoň trochu vidět. To se povedlo, ale přesto jsme ještě u mantinelů zůstali a sledovali, co bude dál. Po nějaké

chvíli přijel papamobil a zastavil se přímo před námi. To už nadšení narůstalo a my jsme mohli každou chvíli očekávat, že svatý otec sejde a nastoupí do auta. Papež František sešel, do auta nenastoupil, ale začal kráčet kolem mantinelu a zdravít se s námi, kteří jsme tam ještě zůstali. Bylo nás asi na tři řady za sebou. Setkání to bylo velmi radostné a srdečné. Představuji si, že tak nějak to bude v nebi, ale bez těch mantinelů! Měla jsem možnost pohladit svatého otce po ruce a za to jsem Pánu Bohu vděčná.

Národní pouť jsme pak zakončili v 15 hodin bohoslužbou v bazilice sv. Jana v Lateránu.

Přes celou pouť jsme mohli vnímat velkou vděčnost, kterou máme, za dar svobody v naší zemi. Z pouti si odnáším především to, že Pán Bůh se stará a dává nám dary, o kterých by se nám ani nesnilo.

Jan a Petra Chrástkoví

Mše svatá v našich biskupích
u Svatého Petra 12. listopadu.

Z audience před Svatopetrskou
bazilikou v den svátku
sv. Anežky České 13. listopadu.
Viz také obrázek výše.

Náhodná setkání

V měsíci říjnu jsem se po dlouhé době vydala na pár dní do hlavního města. Chtěla jsem potěšit rodiče, ne tak svojí návštěvou, jako přítomností jejich nejmladšího vnoučka a pár dní prostě „jen tak pobejt“. Dobrá, k tomu ještě příznivám, že si těch pár dní jednou za rok vyloženě užívám pocit, že je o mě „hmotně“ postaráno – nemusím vařit (to je mamiččina doména, navíc v jejím kuchyňském království), ani uklízet, zajezdím si výtahem a metrem, a navíc jsem si na chvíli vlastně mohla i dopřát luxus péče jen o jednoho potomka.

Při té příležitosti vždy kontaktuji někoho z přátel z let již dávno minulých a bývají to moc příjemná setkání. A jak tak sedíme s kamarádkou ze střední školy v pohodlných křeslech jedné kavárničky v opravdu velkém nákupním centru, ta se najednou zadívá přes dětský koutek k jednomu z dalších stolků a hlásí: „Hele, to je Kája, je to možný?!“ A hned na sebe mrkly, protože se, i když málo, ale občas potkají. A Kája zamířila k nám. Teprve po chvíli se podívala i na mě a já honem lovila v mysli něco jako „porovnávací vzpomínkovou tabulku“ a rychle v té těhotné sympatické paní hledala podobnosti s tou fajn potřeštěnou spolužačkou z „pajdáku“. S prvním úsměvem bylo vyhráno, ale přesto jsme se shodly, že kdybychom se potkaly jen my dvě, nejspíš se mineme a po těch sedmnácti letech nepoznáme. Během chvilky jako bychom se vrátily v čase, smály jsme se, zavzpomínaly a pochopitelně nemohly vynechat, v dnešní době nezbytné, společné „selfičko“.

Když jsem se vrátila zpět do bytu, ve kterém jsem prožila dětství a dospívání, užívala jsem si pořád ten pocit z fajn setkání. A to ještě nemělo být všechno! Tátinek mi hned nadšeně oznamoval, koho potkal na farní zahradě a v ruce třímal lístek s telefonním číslem. „Cože? Magda?!“ No tak to bychom opravdu nenaplánovaly, ani kdybychom se snažily půl roku dopředu! Magda byla asi od třetí třídy moje nejlepší kamarádka, v kostele jsme sedávaly spolu v lavici, chodily spolu ven a pořád jsme si měly o čem povídat. Její rodiče mě napomínali, že jí po mši svaté ruším od modliteb, když jsem jí občas něco pošeptala. A kluci – ministranti se jí na túrách smáli, že jí čouhá monstrance z krosny. No a tak vlastně nikoho nepřekvapilo, že před pár lety složila na Velehradě věčné sliby a z Magdy se stala sestra Immaculata – a já jí s láskou říkám „Ima kulatá“ – i když kulatá není ani trošku. Neviděly jsme se už několik roků, já byla prostě zrovna pár dní u rodičů a ona zase na návštěvě u těch svých. No, já hned volala a plány na podvečer byly jasné! A bylo to super, krásná procházka a plno vzpomínek a vřelých slov.

Někdo by asi řekl „náhoda“. A vlastně proč ne? Pán Bůh zase věděl, že se mi taková ná-hoda bude zrovna NÁramně HODIt! DÍKY!

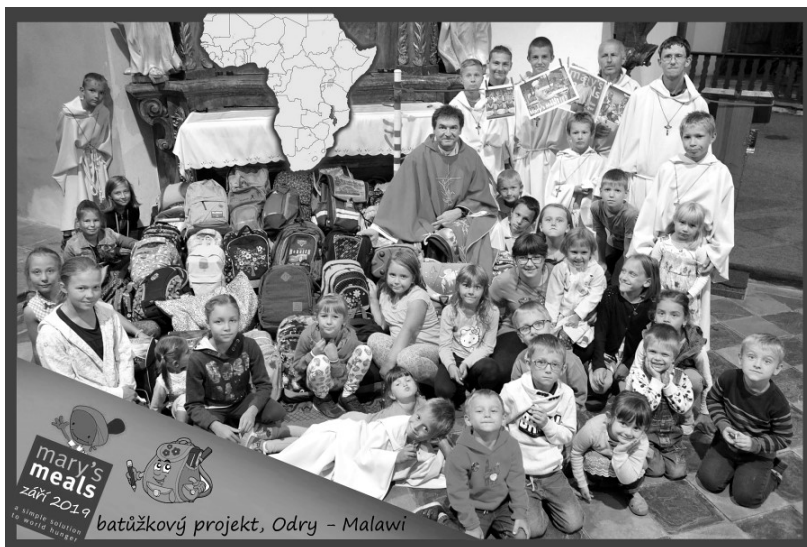
Alena Dratnalová

Batůžkový projekt ve farnosti Odry

Během letních prázdnin probíhal ve farnosti Odry Batůžkový projekt, kdy lidé mohli naplnit školní aktovky pastelkami, sešity, pravítky a dalšími potřebnými pomůckami k učení pro děti v Africe. Některé děti tak měly příležitost nachystat aktovky nejen sobě, ale i kamarádům z Malawi. Velmi mě těší, že se připojili i lidé z okolních farností. Všechny darované věci byly moc krásné.

V září jsme pak batůžky přinesli na první páteční mši svatou zaměřenou pro děti. Otec Petr Kuník měl připravenou krásnou promluvu o činnosti Mary's Meals a dětem připodobnil situaci v Malawi ke kruhu, ve kterém se tam nacházejí chudí lidé. Měl k tomu připravený spojený řetěz z papíru a na něm ukazoval: „Chudoba způsobuje, že děti hledají obživu a nechodí do školy. Když nechodí do školy, nic se nenaučí a nedostanou pak práci. Když nemají práci, nevydělají si peníze, za které by si mohli koupit jídlo. A když nemají jídlo, hledají různě obživu a nechodí do školy. Stále se ten kruh točí, až přichází nápad s podáváním jídla dětem, které chodí do školy, a tak nemusí shánět obživu. Když mají vzdělání, mohou najít uplatnění v zaměstnání. Když jsou zaměstnaní, dostávají plat. Za peníze si mohou nakoupit jídlo...“ A kruh se roztrhnul.

Na závěr mše svaté otec Petr darované batůžky požehnal společně se školními aktovkami přítomných dětí.

Těší mě, že se zapojilo mnoho rodin a podařilo se připravit **68 batůžků**.

V říjnu pak proběhla prezentace o Mary's Meals, a zároveň jsme mohli ochutnat kaši *Likuni Phala*, která se vaří na oběd školákům v Malawi. My jsme si mohli kaši přisladit rozinkami, aby nám kaše více chutnala, děti v Africe nemohou, avšak jsou vděční za to, že mají alespoň jednou denně jídlo.

Pán Bůh zaplať všem, kdo jakýmkoli způsobem pomáháte těm nejpotřebnějším. Děkuji za vaše soucitné srdce a ochotu pomoci.

Petra Chrástková

Ochutnávání kaše Likuni Phala na faře v Odrách 25. října.

Misijní neděle

Dáte mi myslím, za pravdu, že letošní oslava misijní, předposlední misijní neděle, byla velmi zdařilá.

Důvod je třeba hledat v papeži Františkovi, který říjen

vyhlásil jako mimořádný měsíc misí. Díky němu jsme už několik týdnů předem hledali způsob, jak tuto událost oslavit a jak si více než jindy uvědomit naši spoluodpovědnost za misijní činnost církve.

A tak díky mnoha nápadům jsme nejen děti oblékli do kostýmů všech světadílů, ale uskutečnil se také *misijní koláč*, *misijní jarmark* a *burza hraček* pro misie.

Výsledkem nebyla jen částka 7 tisíc korun odeslaná mimo obvyklou sbírku v kostele, ale také příjemné setkání s milými lidmi v prostorách fary.

Díky si proto zaslouží všichni, kde přispěli ať už svým nápadem, pomocí nebo aktivní účastí na této slavnosti.

Zástupci Polynésie přinášení za Austrálii symbolický dar - ovčí vlnu.

Misijní jarmark na faře.

otec Petr Kunik

Divadlo o svaté Anežce České

Třicáté výročí svatořečení Anežky České jsme si připomněli v oderském kostele po mši svaté v neděli 17. listopadu shlédnutím divadelního představení o této světici. Do doby raného středověku se velmi působivě vžili herci z řad mládeže z několika farností pod vedením paní Katky Kučerkové.

K dokonalosti zážitku přispěly hodiny předchozích zkoušek i velmi krásné dobové kostýmy. Děkujeme všem hercům i režisérce za skvělý zážitek a zároveň i připomenutí impulzu, který začala radost z novu získané svobody před třiceti lety.

Kostel sv. Bartoloměje 17. listopadu.

Rorátní mše svatě

Tradičně se budou tyto ranní bohoslužby spojené s Adventem konat v Odrách od 2. prosince vždy v **úterý a ve středu** v 6.30, a také v **sobotu** v 7.00. V Mankovicích v sobotu v 7.00.

Letos si budeme vyprávět příběh jedinečného českého hudebního skladatele Jakuba Jana Ryby s názvem „Hej mistře“.

Tento název už dává tušit, že se octneme v prostředí Rožmitálu pod Třemšínem, kde na konci 18. století vznikala ryze česká vánoční mše svatá napsaná pro místní chrámový sbor.

Srdečně zveme děti i dospělé k nevšednímu zážitku s hudebními ukázkami. Po bohoslužbě zveme děti i rodiče na tradiční snídani. Prosím proto opět dobrovolníky, především z řad maminek a babiček o *přípravu jídla*.

o. Petr Kuník

Dvě malé vzpomínky, aneb četli jste ve Zvonu před 10 lety

Nevěříte? Věřte!

Již více než 35 let bydlíme v domku se zahradou. Jak rok zahrádkáře vypadá, ví téměř každý. Jako jiné roky, tak i letos zkypření půdy, zasetí zeleniny, zalévání, okopávání, pleť. Asi při druhém nebo třetím pleť se něco zatřpytilo mezi petrželovou natí. Lépe se podívám a co vidím — náušnici, kterou jsem ztratila asi před 20 lety. Byla celkem neporušená, jen chyběl kousek nožky na zapínání. Při ztrátě jsem prosila sv. Antonína o nalezení, ale má prosba byla vyslyšena až po 20 letech.

Marie Jakubíková

Proste a bude vám dáno

Pavlík, Maruška a Terezka klečeli ve svém pokojíčku a tiše se modlili. Ručky sepjaté, jejich rtíky šeptaly modlitbu za maminku. Byla těžce nemocná a děti se o ni bály. Najednou Pavlík řekl: „Co myslíte, děvčata, uslyší Bůh naše prosby?“ „Já myslím, že ano“, řekla Maruška. „Já mám nápad“, vykřikla Terezka. „Vylezeme támhle na tu skříň a na ní se budeme modlit za maminku.“ „Co je to za hloupý nápad“, rozzlobil se Pavlík, Ale Terezka pokračovala dál: „Skříň je vysoká a je blíž k nebi. Když budeme blíž k nebi, Pán Bůh nás lépe uslyší.“ Děti vylezly na skříň a pokračovaly v modlitbě. Úpěnlivě a s velkou důvěrou, že Bůh maminku uzdraví...

Tlučte a bude vám otevřeno, Proste a bude vám dáno. Ale jsme o tom tak přesvědčeni, jako ty děti?

Adventní koncert na Pohoří

Srdečně vás všechny zveme v neděli 8. 12. v 15 hod do kostela svatého Prokopa v Pohoří na ADVENTNÍ KONCERT učitelů a žáků ZUŠ z Oder

Touto cestou bychom chtěli **poděkovat všem dobrým lidem**, kteří přispěli na obnovo hodin v kostele svatého Prokopa v Pohoří. Velký dík, farníci z Pohoře

v čase přípravy na svátky narození Spasitele se nabízí mládeži, dospělým i rodinám s dětmi **ve dnech 13. a 14. prosince 2019**

Adventní duchovní obnova v Odrách

téma: NAČ ČEKÁTE?

(2. kniha Makab. 7,30)

přednášející P. PhLic. Lukáš Engelmann
duchovní správce Ostrava - Třebovice, kaplan se zvláštním určením

fara v Odrách

pátek 13. prosince

17.00 - mše svatá v kostele
17.45 - malé občerstvení na faře
18.00 - 1. přednáška v sále
program pro děti
18.50 - adorace v kapli na faře
19.30 - ukončení programu

sobota 14. prosince

09.00 - 2. přednáška v sále
(hlídání dětí)
09.50 - pohoštění, svátost smíření
příležitost k adoraci v kapli
10.45 - 3. přednáška v sále - odpovídání na dotazy
11.40 - mše svatá v kapli na faře
při velké účasti v kostele

Večer chval v Odrách

Na tuto modlitební akci pořádanou ve spolupráci s animátory bíloveckého děkanátu zveme **v sobotu 14. prosince v 19 hodin** do oderského kostela. Po mši svaté nabídneme občerstvení na faře s možností přespání přespolních.

Marek Skalka

Světlo z Betléma

„Pokoj ve mně
pokoj s tebou.“

Betlémské světlo vlakem v pondělí 23. 12. 2019

Mankovice	15,23	18,43
Odry	15,30	18,34
Loučky	15,35	18,30
Jakubčovice n/O	15,39	18,27
Heřmánky	15,44	18,19

Více informací na www.betlemskesvetlo.cz

Jeden dárek navíc

Jedna z nedílné součásti života církve a místního společenství, tedy farnosti, je projev činorodé lásky ve prospěch potřebných. Tento rok jsme podpořili mezinárodní iniciativu Mary's Meals a to formou tzv. „Batůžkového projektu“, viz. strana 5 a pak i malou finanční částkou při ochutnávání kaše Likuni Phala.

Farnosti Odry přišlo poděkování za pomoc brněnského národního centra Mary's Meals v České republice. Část zde uvádíme: „Milí farníci z Oder, batůžky, které se vám podařilo vybrat, budou použity pro děti v těch nejchudších zemích světa. Děti, zaměstnanci a dobrovolníci ve školách, kterým společně pomáháme, jsou velmi vděční za vaši podporu a děkují vám za ni.“

Pokračování v této práci je možné pouze díky velkorysosti dobrovolníků a dárců Mary's Meals. Velice oceňujeme a vážíme si vaši podpory a doufáme, že pocítíte skutečnou hodnotu vaší pomoci, se kterou jste přispěli k tomuto dílu. S pomocí laskavých jednotlivců a skupin, jako jste vy, jsme schopni pomoci mnoha dalším dětem, které čekají na pomocnou ruku.“

Svou pomoc letošní rok dovršíme tradiční sbírkou u jeslíček „Jeden dárek navíc“ věnovanou na tento účel. Předem díky za vaši štedrost.

Pojďte s námi koledovat

Sraz koledníků bude v sobotu 4. ledna 2020 v 9:00 hodin v Denním stacionáři Charity Odry na Hranické ulici. Koledování není omezené věkem! Potřebujeme malé koledníčky i starší, dospělé i seniory, protože v každé skupince musí být minimálně jeden člen starší 15 let (s sebou občanský průkaz). Královský kostým můžete mít svůj, nebo Vám plášť i korunu půjčme. Občerstvení pro koledníky zajištěno! Když nám dáte vědět předem, že přijдете, budeme moc rádi.

Těšíme se na Vás! Pracovníci Charity Odry.

kontakt: Jiří Rosenstein, tel. 733 308 562, email: jiri.rosenstein@odry.charita.cz

Vánoční bohoslužby 2019

úterý 24. 12. Štědrý den	Odry , bohoslužba pro děti - mše svatá <i>otevření Betléma</i>	15.00	Mankovice	19.00
			Odry půlnoční	24.00
středa 25. 12. 1. svátek vánoční Narození Páně	Veselí	8.00	Mankovice	8.00
	Odry	9.30	Pohoř	9.30
čtvrtek 26. 12. 2. svátek vánoční sv. Štěpán	Mankovice	8.00	Odry	8.00
	Veselí	9.30	Tošovice	9.30
pátek 27. 12. svatý Jan, apoštol	Domov Odry	15.45	Odry	18.00
sobota 28. 12. Mladěťka Betlémská	Odry	8.00		
neděle 29. 12. svátek sv. Rodiny	Pohoř	8.00	Mankovice	8.00
	Odry	9.30	Veselí	9.30
			Tošovice	11.00
pondělí 30. 12.	Odry	18.00		
úterý 30. 12. sv. Silvestr	Odry	19.00	Mankovice	18.00
středa 1. 1. Matka Boží Panna Maria <i>žehnání nastávajícím matkám</i>	Pohoř	8.00	Mankovice	8.00
	Odry	9.30	Veselí	9.30
			Tošovice	18.00

návštěva nemocných před vánočními svátky – pátek 20. 12. dopoledne

Svatost smíření

Odry	čtvrtek 19. 12.	17.00 – 18.00
	pátek 20. 12.	16.00 – 17.00
	neděle 22. 12.	14.30 – 16.00
Mankovice	středa 18. 12.	17.00 – 18.00
	pátek 20. 12.	17.00 – 18.00
Veselí	čtvrtek 19. 12.	17.15 – 18.00
	neděle 22. 12.	09.15 – po mši svaté
Tošovice	neděle 22. 12.	10.40 – po mši svaté
Pohoř	sobota 21. 12.	16.40 – 17.00, po mši svaté

ZVON, vydavatelem je Římskokatolická farnost Odry, Kostelní 11, 742 35 Odry

IČO: 47863307, vychází obvykle 3x ročně, registrace MKČR E 14914

Titulní strana: Misijní neděle 2019 Odry, foto: Pavel Dratnal